

Europeiska
Kommissionen
DG Miljö
Överträdelseenheten

Värmland, 101028

Anmärkningar med anledning av skrivelse ”Synpunkter på svenska regeringens svar den 3 september 2010 på Europeiska kommissionens frågor om licensjakt på varg” insänt till EU kommissionen från fyra svenska organisationer.

Svenska Jägareförbundet har tagit del av de synpunkter som inlämnats från fyra organisationer med anledning av den svenska regeringens svar på kommissionens frågor rörande den svenska vargjakten.

Vår bedömning är att skrivelsen innehåller allvarliga felaktigheter och slutsatser som inte kan stå oemotsagda. Vi noterar ytterligare att klaganden baserar sina förslag på en förvaltningsmodell där man inte tar hänsyn till lokalbefolkningen. Samexistens och acceptans mellan stora rovdjur och människor är grunden för kommissionen nya riktlinjer för förvaltning av stora rovdjur på populationsnivå. Vi kan bara beklaga att detta inte verkar ha vunnit gehör hos de klaganden.

Svenska Jägareförbundet fokuserar, mot bakgrund av den korta tid som getts oss, på de allvarligaste felaktigheterna i de synpunkter som framförs. Enligt vår mening är det synnerligen viktigt att EU kommissionen fattar beslut på riktiga grunder.

Förbundet lämnar kommentarer (fet stil) i direkt anslutning till de synpunkter som de fyra organisationerna lämnat (markerat med kursiv stil)

2.2.1.1 Påverkan på vargstammens bevarandestatus

Regeringen bifogar inte någon vetenskaplig bedömning av hur inavelskoefficienten påverkats av licensjakten 2010. Det finns inte heller någon beräkning av hur mycket den redan låga genetiska variationen i stammen minskat pga jakten, eller i vilken utsträckning gener från den omkring 1990 invandrade varghannen i Jämtland¹ gått förlorade ur populationen genom jakten.

De anmälande organisationerna anser, med stöd av vedertaget populationsgenetiskt vetande, att licensjakten har påverkat vargpopulationen negativt på flera sätt:

- a) *Jakten har hindrat populationen från att närma sig den populationsstorlek som behövs för att stammen ska kunna ha en gynnsam bevarandestatus. Att hindra stammen från att växa var också jaktens huvudsyfte.*

Den Skandinaviska vargstammens största problem är inavel. Inavel kan inte minskas genom att antalet vargar ökar. Fler vargar kan endast bromsa ökningstakten av inavelsgraden. Det enda sättet att minska inaveln är att nya vargar tillförs stammen. Införlivande av nya vargar är därför av avgörande betydelse för att stammen skall kunna nå en gynnsam bevarandestatus. Alla vetenskapliga studier, även de som klaganden refererar till, som hittills presenterats visar att dagens populationsstorlek kan anses vara livskraftig förutsatt att den har genetiskt utbyte med en större population. Det krävs således inte fler vargar för att nå gynnsam bevarandestatus, utan istället nya vargar.

Det framförs att hänsyn måste tas till katastrofer, sjukdomar och slumpmässiga förändringar i miljön. Av kommissionens nya riktlinjer framgår dock tydligt att man bedömer detta som orealistiskt. Inget land i EU kommer någonsin att kunna härbärgera populationer i den storleken. Mot den bakgrunden innehåller Eus nya riktlinjerna för stora rovdjur istället en målsättning om genetiskt utbyte mellan Europas populationer.

- b) *Jakten har påskyndat förlusten av genetisk variation från den redan starkt genetiskt utarmade populationen. Ökad mortalitet innebär alltid att genetisk variation förloras snabbare. Detta innebär att vargstammen efter jakten är ännu mer genetiskt utarmad än den skulle varit utan jakt.*

---

¹

Svenska Jägareförbundet kontaktade det skandinaviska vargprojektet, Skandulv, för att be dem utreda jaktens effekter på den genetiska variationen. De anger att den genetiska variationen har ökat i den svenska vargstammen sedan de första vargarna etablerade sig i början på 1980 talet. De senaste årens invandrare har ökat antalet alleler (genvarianter) i de urval av markörer (microsatelliter) som man valt att studera. De ursprungliga 70 allelerna i stammen har ökat till dagens 103. Av de ursprungliga 70 allelerna förlorades 10 under den första 10 årsperioden, eftersom stammen då bestod av färre än tio individer. Med den första nya invandraren, Gillhov, infördes 18 nya alleler och två av de tidigare förlorade återfördes. Samtidigt förlorades ytterligare två under den perioden. Gillhovhanen innebar en ökning av antalet alleler till 78. Därefter har Galvenvargen och Kynnavargen vandrat in och tillfört stammen ytterligare 24 nya alleler och en av de tidigare förlorade har återförts. INGA alleler har förlorats på senare år. Idag är den genetiska variationen, mätt i alleler, större än någonsin tidigare sen vargen återkom till Sverige. (Olof Liberg, Skandulv, opublicerat)

- c) *Genom att hålla populationen liten har jakten bidragit till att ytterligare inavel ackumuleras snabbare än annars skulle ha skett.*

Svenska Jägareförbundet bad det Skandinaviska vargprojektet, Skandulv, som följer vargstammens utveckling både till antal och genetiskt att göra beräkningar av hur den genomsnittliga inavelsgraden påverkats av vargjakten. Det bör i detta sammanhang noteras att den strikt kontrollerade jakten och de begräsningar som gällde för jakten innebar att ingen genetiskt värdefull varg fälldes.

Skandulvs beräkningar (Olof Liberg, opublicerat), visar att den genomsnittliga inavelsgraden minskat efter jakten i vargstammen. Vilket är fullt logiskt när jakten inriktas på de inavlade vargarna.

Skandulvs beräkningar visar följande:

Räknat på alla djur i flockar o par (med undantag för några få som det saknas data på) var genomsnittlig inavelskoefficient direkt före jakten januari 2010, 0,2455, och efter jakten 0,2427, eller 24,55 % och 24,27 %. Det innebär en minskning med 0,28 procentenheter.

Räknat på aktiva par var koefficient våren 2009, 0,2726 jämfört med våren 2010 då den var 0,2513. Skillnaden var alltså 2,13 procentenheter. Inavels koefficient sjönk således med 7,8 %.

Svenska Jägareförbundet konstaterar alltså att jakten vare sig påverkat den genetiska variationen eller inavelsgraden negativt, vilket i sin tur innebär att vargstammens bevarandestatus inte påverkats negativt av jakten. Man kan t o m med visst fog hävda att bevarandestatusen förbättrats jämfört med året innan, genom jakten, eftersom stammen idag innehåller en större andel vargar med lägre inavelsgrad.

- d) *Genom att hålla populationen liten har jakten bidragit till att minska den redan låga sannolikheten att vargar etablerar revir i de nordliga delar av landet där de har störst chans att träffa på migrerande vargar från Finland, något som skulle ha kunnat öka konnektiviteten och underlättat genutbyte med andra populationer österut.*

Svenska Jägareförbundet vill poängtera det som framfördes redan vid vårt möte med EU kommissionen, den 8 september, att vargstammen idag har en ökande geografisk spridning inom landet. Jakten minskade INTE det geografiska området där varg förekommer.

- e) *Jakten ingick som ett led i en politik som syftar till att hålla vargstammen isolerad i mellersta Skandinavien, vilket innebär att den hindras från att kunna nå en gynnsam utbredning.*

Svenska Jägareförbundet invänder mot beskrivningen att stammen inte kan anses ha en gynnsam utbredning. I anvisningarna till artikel 17 (sid. 20) anges följande:

Favourable reference range (species – 2.7.1 and habitats 2.5.1)

Range within which all significant ecological variations of the habitat/species are included for a given biogeographical region and which is sufficiently large to allow the long term survival of the habitat/species; favourable reference value must be at least the range (in size and configuration) when the Directive came into force.

Det anges också att *“It should be noted that FRR is not necessarily equal to ‘potential range’: normally, FRR is smaller”*.

Det visar enligt Svenska Jägareförbundet att det inte krävs ett större geografiskt område för att nå gynnsam bevarandestatus. Dagens geografiska område uppfyller kravet på att vargstammen skall kunna vara livskraftig, utan att den geografiska livsmiljön utgör ett hinder.

Det spridningshinder som det finska undantaget för varg i renskötselområdet och den begränsade möjligheten att hysa varg i det svenska renskötselområdet utgör tacklar den svenska vargpolitiken genom att säkra genetiskt inflöde till den skandinaviska vargstammen genom

naturlig invandring och inplantering av varg. Vilket är helt i linje med de nya riktlinjer som EU antagit för rovdjursförvaltning på populationsnivå.

f) *Under något år efter jakten kommer vargstammens tillväxt även att bromsas något av det faktum att flera föräldradjur sköts vid jakten.*

Jakten kommer givetvis att begränsa stammens ökning i antalet individer. Sett ur ett bevarandeperspektiv och vid beräkning av livskraft har dock stammen fortsatt en årlig tillväxt. Svenska Jägareförbundet tolkar direktivet som att "kontrollerad" tillväxtbegräsning är möjlig, under förutsättning att begränsningen inte förhindrar stammen från att nå gynnsam bevarandestatus. Antalet potentiella vargpar efter vargjakten var fler än året innan.

2.3.2 Kan EU-domstolens yttrande i punkt 29 i domen i mål C342/05 användas analogt?

Klaganden påpekar vid flertalet tillfällen att det är skillnad på "skydds jakt" och "licens jakt". Vi vill här påpeka att dessa är benämningar som återfinns i svenska lagstiftning och utgör den svenska implementeringen av Art- och habitatdirektivet. Det är varje medlemsstats rätt att implementera direktivets artiklar så länge andemeningen i direktivet uppfylls och således spelar de svenska beteckningarna mindre roll. Huvudsaken är att kraven i art. 16 uppfylls i den svenska implementeringen.

I användningen av undantag enligt art. 16 finns det generella krav som alltid måste vara uppfyllda. När dessa är uppfyllda kan medlemsstaterna använda sig av olika skäl, utan inbördes rangordning. Vi finner det därför märkligt att klaganden hänvisar till mål C342/05, utan att kunna uppvisa någon form av rangordning mellan 16.b) och 16.e), och påstår att jakt på en population utan gynnsam bevarande status är möjlig enligt 16.b) men inte enligt 16.e).

3.2 *Mot bakgrund av ordalydelsen i stycke 38 i domen C-342/05, är en vargpopulation som uppgår till 210 individer motiverad under omständigheterna i Sverige? Vänligen ge lämplig vetenskaplig dokumentering för Sveriges åsikt.*

I den refererade domen konstaterar domstolen att det finns bevis för att vargens bevarandestatus i Finland förbättrades, trots skyddsjakten. Det är oklart om regeringen svarar på frågan. Det skulle vara bra om kommissionen under skriftväxlingen kunde be regeringen om ett förtydligande.

Det bör påpekas att domstolen i sitt ställningstagande bedömde vilka effekter den finska vargjakten hade haft på den efterföljande beståndsutvecklingen. Således motsäger de fyra organisationerna sig själva när de på annan plats kräver att EU kommissionen skall bedöma vilken kunskap som fanns när beslutet om jakten togs. Vår bedömning är att såväl beslut som utfallet av jakten väl ligger inom direktivets ram.

Som Svenska Jägareförbundet anför ovan, har bevarandestatusen förbättrats av själva jakten. Inavelsgraden, som i alla vetenskapliga bedömningar angetts som det som påverkar bevarandestatusen mest negativt, har minskat efter jakten.

4.3 Överensstämde antalet jagade vargar med kraven ”i begränsad mängd” och ”i begränsad omfattning”? När antalet vargar som skulle fällas fastslogs, beaktades också det faktum att vargar dör av andra orsaker, särskilt skydds jakt och illegal jakt? Ge lämplig (vetenskaplig) dokumentering för Sveriges åsikter inklusive årlig statistik över antal vargar som dött under licensjakten (2010), skydds jakt, olyckor och illegal jakt (2007, 2008, 2009 och 2010).

De anmälade organisationerna anser att regeringens förklaring är bristfällig, eftersom det inte kan vara tillräckligt att det fanns ett maxantal. Om regeringens resonemang skulle dras till sin spets, skulle Naturvårdsverket rentav kunna ha utfärdat licensjakt på 200 vargar – den skulle fortfarande ha varit begränsad. I domstolens uttryck ”ett begränsat antal individer” (Mål C-342/05, punkt 29) måste det anses ligga ett krav på att ett undantag endast kan omfatta ett fåtal individer.

Trots att licensjakten, enligt Sverige (sid 14), beslutas med hänsyn till ”genomförd och förmodad framtida skydds jakt” samt att man även beaktade ”illegal jakt och annan dödlighet” innebär detta inte att uttaget var begränsad omfattning så som avses i direktivet. Vi vill erinra om att i EU-domstolens avgörande i mål C-344/03 ansågs en procent av den totala mortalitetsgraden av den aktuella populationen utgöra ett ”litet antal” i fågeldirektivets mening.², något som även skulle kunna tillämpas i art- och habitatdirektivet.

Klagande anger att maximalt en procent av den årliga dödligheten hos den berörda populationen skulle utgöra ”begränsad omfattning”. Svenska Jägareförbundet anser att denna jämförelse är felaktig. Att jämföra fåglar med däggdjur är inte lämpligt. Vargar har en helt annan reproduktion och dödlighet. Dessutom har de en betydligt längre livslängd. Sverige har en unik kunskap om vargstammens sammansättning vilket möjliggör en mycket

mera precis förvaltning än förvaltning av migrerande fåglar som beskattas i flera länder. En procent av den årliga dödligheten på varg i Sverige innebär att inte ens en varg per år skulle kunna fällas med stöd av direktivets undantagsbestämmelser. (Den årliga dödligheten i vargstammen är ca 30 % vilket motsvarar ca 60 vargar). En sådan tolkning skulle inte ens medge den årliga skyddsjakten som klagande förordar.

Illegal jakt under 4.3 och 5.2

Svenska Jägareförbundet vill påpeka att de siffror som anges för den illegala jakten på varg idag enbart är spekulationer från klaganden. BRÅs säger själva att antalet anmälningar av jaktbrott på intet sätt är ett mått på den illegala jaktens omfattning. Det går således inte under några omständigheter att på det sätt som klaganden gör använda uppgifterna i syfte att bedöma den illegala jaktens omfattning. Ett ökande antal anmälning om misstänkt illegal jakt kan i sig vara ett bevis på illegal jakt har idag lägre acceptans hos befolkningen och viljan till att göra en anmälan har ökat.

Svenska Jägareförbundet har även i frågan om den illegala jakten på varg, kontaktat Skandulv. Skandulv står bakom de äldre beräkningarna som klaganden redogör för, där den illegala jakten, några år före vargjakten, beräknades till ca 15 procent. Skandulv meddelar att de avser att göra beräkningen inom en vecka (senast vecka 44) då de fått det i uppdrag av WWF Sverige som är en av de klagande parterna.

Skandulv, Olof Liberg, meddelar dock muntligen att de inte har haft ett enda säkert fall av illegal jakt på de sändarförsedda djuren på senare år. Hela beräkningen av den tidigare illegala jaktens storlek bygger på dessa sändarförsedda djur.

Då Svenska Jägareförbundet, inte idag har möjlighet att redovisa de nya beräkningarna förutsätter vi att kommissionen antingen kontaktar WWF som beställt beräkningen. eller kontaktar Skandulv direkt.

5.1.1 Regeringens vetenskapliga grund för att acceptansen behöver höjas

Vi finner det anmärkningsvärt på det sätt som klaganden redogör för förekomsten av acceptans hos lokalbefolkningen för förekomsten av varg. Det finns en stor majoritet för att varg (även om det inte säger något om i vilken omfattning) ska finnas i Sverige men de vetenskapliga studier som klaganden refererar till visar entydigt att acceptansen minskar i de områden där vargen etablerar sig. En studie av 2010 års licensjakt på varg i Sverige

(CEFOS rapport 2010:2) som de klaganden refererar till visar att stödet för rovdjurspolitiken i Sverige har ökat i och med att licensjakt på varg medgavs. De klagande hävdar motsatsen men licensjakten utgör en viktig del av vargpolitiken och kan inte på något sätt särskiljas ur denna politik.

5.2 Uppfylldes syftet

.....

En stor del av den svenska allmänheten upplevde dessutom beslutet om en så omfattande vargjakt och sättet som jakten genomfördes på som mycket provocerande. Detta kan beläggas genom den pressrapportering och debatt i media som förekom under, och ovanligt länge efter, jakten. Jakten har bidragit till att öka polariseringen mellan den majoritet som är för varg och de få, men högljudda, människor som är emot varg i Sverige. Ökad polarisering mellan dessa åsiktsgrupper leder inte till att öka legitimiteten i den nuvarande rovdjurspolitiken och stigmatiserar endast vargfrågan ytterligare.

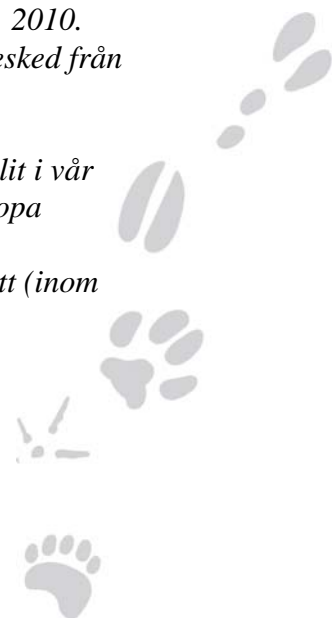
Svenska Jägareförbundet finner det anmärkningsvärt att klaganden redogör för medierapporteringen i samband med vargjakten som provocerande med tanken på att det till stor del var klagande själva som drev och polariserade debatten. SIFO gjorde dagarna efter vargjakten en undersökning av svenska folkets stöd för vargjakten och rovdjurspolitiken. Undersökningen visar att en majoritet av svenska folket, inklusive de som är bosatta i städer, stöder licensjakt på varg. Studien visar också att målen för den svenska vargstammen, enligt svenska folket, är lämpliga dvs. rovdjursstammarna är idag tillräckligt stora.

7. Förflyttningar

7.1 Hur kommer man att försäkra sig om att förflyttningarna kommer att leda till att de förflyttade vargarna förökar sig?

Regeringen svarar inte på frågan, utan hänvisar till en kommande rapport, som är det gemensamma uppdrag som Statens jordbrukverk, Naturvårdsverket och Statens veterinärmedicinska anstalt (SVA) skall redovisa den 31 oktober, 2010. Uppdragstagarna har dock begärt en förlängning och har nyligen fått besked från regeringen om att uppdraget ska redovisas den 31 november 2010.

De anmälade organisationerna vill understryka vad vi tidigare framhållit i vår komplettering från augusti, att Sverige och Norge är relativt unika i Europa genom att flera sjukdomar saknas på grund av det geografiska läget. De sjukdomar som främst är aktuella är i samband med en eventuell vargflytt (inom

Sverige och från andra länder) är hundens och rävens dvärgbandmask (två olika arter av Echinococcus) samt rabies.

En av de viktigaste uppgifterna i det gemensamma uppdraget som Statens jordbruksverk, Statens veterinärmedicinska anstalt (SVA) och Naturvårdsverket ska genomföra, är en riskbedömning av sjukdomssmitta vid en inflyttning av vargar utifrån. SVA som kommer ta fram underlaget för själva riskbedömningen av sjukdomar (se kompletterande material från augusti 2010 för en mer detaljerad beskrivning av bandmask och rabies) och troligen är det Jordbruksverket som sedan avgör vad som är acceptabelt.

Uppdraget är inte redovisat ännu, men troligen är den reella risken låg för att en inflyttad/invandrad individ bär på bandmask eller rabies. Riskbilden beror självklart på var individerna ursprungligen kommer från, men hitintills har ingen invandrad varg visat sig bära på bandmask eller rabies. Redan risken är emellertid en omständighet som måste tas på allvar. Inte minst med tanke på att minsta tvekan om smitta hos inflyttade vargar kan ge upphov till svårartade acceptansproblem hos lokalbefolkningen.

Dessutom kommer det med all sannolikhet att krävas karantänsbestämmelser motsvarande reglerna för hund, det vill säga sex månaders karantän under vilken de vilda vargarna inte får ha någon kontakt med människor för att inte vänja sig eller andra djur på grund av smittorisken. Dock måste de tillhandahållas föda på något sätt. Detta innebär avsevärda logistiska problem med inhägnader som isolerar vargarna från exempelvis gnagare och liknande.

Den reella risken att de aktuella bandmaskarna och rabies förs in i Sverige är betydligt högre för de tusentals tamhundar som tas med under semestern till den Europeiska kontinenten eller som illegalt tas in i Sverige från exempelvis Spanien. Men frågan kvarstår och vilken svensk myndighet vill ta på sig ansvaret att godkänna en flytt av vargar som kan sprida bandmask vilket leder till eventuella risker för bär- och svampplockare.

Det alternativ som först fram av bland annat Svenska Jägarförbundets representanter är att istället placera ut 1-3 veckor gamla vargvalpar uppfödda i fångenskap (med föräldrar från en population som inte är närbesläktad med den svenska inavlade populationen) i lyor med existerande vilda vargvalpar. Anledningen är att det anses då möjligt att kontrollera och eliminera eventuella sjukdomar. Det finns dessvärre flera problem med denna metod att sätta ut valpar:

Svenska Jägarförbundet noterar att även klaganden ser dvärgbandmask och rabies som ett stort problem för Sverige, eftersom vi idag har en unik

fauna som är fri från dessa sjukdomar. Klagandens egna argument talar för en stor restriktivitet både mot en vargstam i renskötselområdet och mot naturlig invandrade vargar från smittade områden. Regeringen har i dagsläget inte beaktat den potentiella risken för detta, men vi delar i denna del klagandes oro över att svenskarnas unika möjligheter att nyttja naturresurserna via allemansrätten skall begränsas pga att vargar för in smitta till Sverige. Med detta sagt vill vi poängtera att sjukdomarna i sig inte utgör ett hinder mot införlivandet av nya vargar, däremot påverkar det val av metod.

- a) *Det kommer att ta flera år att planera denna verksamhet och valparna måste troligen födas upp i djurparker;*

Genetikerna bedömer att de vargar som redan finns i svenska djurparker kan användas i syfte att förstärka den vilda populationen. Det finns således redan om några månader vargvalpar som kan införlivas i den vilda stammen. Huvuddelen av de svenska djurparksvargarna har annan härkomst än de skandinaviska.

- b) *Det kommer dröja flera år innan valparna är tillräckligt stora för att ha möjlighet att bilda par och reproducera sig,*

I och för sig riktigt, men oavsett metod har införlivande ingen effekt förrän de nya vargarna reproducerar sig. Men eftersom flera valpar från samma föräldrapar bidrar direkt till större genetisk variation i stammen än en enda vuxen varg har valpen redan när den kommit ut samma värde som den vuxna inplanterade vargens framtida valpar.

- c) *Endast 50 procent av valparna överlever första året, och av de överlevande beräknas endast hälften kunna gå in i den framtida reproduktionen. Det vill säga endast 1/4 av de utsatta valparna kommer troligen att gå in i reproduktionen.³ För vuxna flyttade vargar är motsvarande reproduktionsframgång 33 procent enligt erfarenheter från Nordamerika.⁴*

Om man sätter ut flera valpar med från samma föräldrapar kommer den teoretiska överlevanden att bli betydligt högre för dessa gener än för den utsatta vuxna vargen. Klaganden gör konsekvent misstaget att de glömmer att en valpkull, jämfört med utsättning av en vuxen, innebär att ett steg i införlivandet har plockats bort, etableringen av den vuxna vargen och dess reproduktion.

---

d) Endast ett fåtal valpar från samma föräldrapar i fångenskap kan föras in i aveln, eftersom de är släkt med varandra, detta innebär att de föräldrapar som skall föda upp valparna i fångenskap måste bytas ut efter en eller två reproduktioner och detta innebär i sin tur att det måste finnas många olika föräldrapar som skall hysas i hägn – det blir till slut ett mycket komplicerat och logistiskt ytterst svårhanterat arbete.

Under remissrundan har Svenska Jägareförbundet påpekat detta och föreslår därför att djurparksvargar insemineras med sperma från vildavargar från t ex Ryssland. Det undanröjer både smittoriskerna och garanterar på ett enkelt sätt att ständigt nya gener tillförs den skandinaviska stammen.

Förankring

Svenska Jägareförbundet vill avslutningsvis informera om att vi för närvarande arbetar med en förankringsprocess för den svenska vargpolitiken. Vi har redan idag möten och informationsträffar med jägare i de områden som idag hyser varg och som kan bli föremål för utsättning av nya vargar. Inte vid något tillfälle har man opponerat sig mot rovdjurspolitiken, när man väl förstått innebörden av den. Redan ett överträdelseärende från EU skulle försvåra förankringsarbetet och försvåra den process som nu aktivt bedrivs. Svenska Jägareförbundet anser att den nuvarande politiken inte bara gagnar de människor som skall leva med vargen i sin vardag, utan även garanterar vargens långsiktiga överlevnad i Sverige. Vi hoppas att EU kommissionen uppvisar förståelse för detta faktum.

Med vänlig hälsning,

Gunnar Glöersen
Jaktvårdskonsulent
Svenska Jägareförbundet

